

**Christophori || Helvici || In Academia Giessena Quondam
Do-||ctoris & Professoris, Theologi, Philo-||sophi, Historici,
Chronologi, Philologi || laudatissimi, Libri || Didactici,||
Grammaticæ || ...**

**Helwig, Christoph
Giessae, 1619**

Pars Secvnda. De Vocum Dignotione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70031)

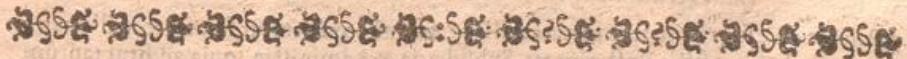
GRAMMATICA SEU SERMOCINATRIX, EST ARS CON- GRUE LOQUENDI ET SCRIBENDI, IN LIN- GUA QUALIBET.

Habet tres partes:

- I. De Ratione Legendi ac Scribendi.
- II. De Vocabulorum Dignotione.
- III. De Vocabulorum Constructione.

[Quicquid loquimur, vel scribimus, vocibus consicitur & sermo appellatur. Prima igitur pars tractat, quare ratione voces effrantur, legantur & scribantur. Secunda pars agit de eo, quomodo voces dignosci, & a se invicem discerni debeant. Tertia pars, quomodo voces inter se conjungi & coordinari debeant, ut sermo inde consiciatur.]

Prima pars Elementaria, in Libro Elementalium cujusque linguae teotsum exponitur.

PARS SECUNDA.

De Vocabulorum Dignotione.

Duo sunt ad dignoscendas voces necessaria: Earum Accidentia & Species.

[Vocabulorum Accidentia sunt, Communia tria:

- I. VARIATIO, qua vox consideratur juxta variam sui mutationem, ob varios significandi modos.

B

[Eas for-

Universalis

[Ea sortitur speciales appellationes, ut in sequentibus dicetur.]

II. ORIGINATIO, qua vox consideratur juxta suam originem. **Num sit**,
PRIMIGENIA, quæ non aliunde oritur (nempe in eadem lingua.) Appel-
laturetiam Radix.

DERIVATA, quæ aliunde oritur, nempe è primigeniâ.

¶ Et hæc variatio ex origine, appellatur Derivatio.

¶ Vtrumq; vox tūm Primigenia tūm Derivata, quando aliis vocibus originem
prebet, hoc respectu vocatur Primitiva.

III. RESOLUTIO, qua vox consideratur juxta partes. **Num sit**,
SIMPLEX, quæ non dividi potest in duas vel plures voces (ejusdem scilicet
significationis.)

COMPOSITA, quæ ex duabus vel pluribus vocibus congesta est, & in
easdem resolvi potest.

¶ Et hæc variatio ex una voce in plures, (seu plurium vorum in unam coalitio)
vocatur Compositio.

Hic etiam considerandum, voces esse vel

SEPARABILES, quæ separatim consistere possunt certâ significatione.

INSEPARABILES, quæ separatim consistere non possunt, sed semper
cum alia voce componuntur.

[Deiis in specie agitur in qualibet lingua.]

Vorum species sunt tres:

- 1. **Nomen**, quo aliquid nominatur. { Hæ sunt
- 2. **Verbū**, quo aliquid dicitur agere vel { Primariæ.
 pati, vel esse.
- 3. **Advocabulum**, quod ceteris adjungitur ad exprimendam aliquam circumstan-
 tiā vel animi affectū, aut continuandum sermonem.

[Priorēs duæ sunt Primariæ, quia ex illis præcipue constituitur sermo, & in illis tan-
quā basi consistit Posterior est Subsidiaria & Administrativa, quia additur tantum
plenioris elucidationis & limitationis gratiā, ut sermo plenè conficiatur & in-
telligatur.]

Accidentia vorum Primariarum Propria, sunt duo:

I. NUMERUS, quo vox consideratur, prout unum vel plura distinctè
significat. Unde sunt duo Numeri:

SINGULARIS, quo res una significatur.

PLURALIS, quo res duæ vel plures significantur.

Etiā ipsa vox appellatur vel Singularis vel Pluralis.

II. PER-

II. PERSONA, qua vox consideratur, prout habet respectum & ordinem ad loquentem. (prout significat Ego, Tu, Ipse, aut Nos, Vos, Ipsi.)

Tres sunt personæ.

PRIMA, quæ loquitur (quæ significat, Ego, Nos, & similes.)

SECUNDA, ad quam loquimur. (quæ significat, Tu, Vos, & similes.)

TERTIA, de qua loquimur. (quæ significat Ipse, Ipsi, & similes.)

Quæcumq; igitur vox includit Ego, Mei, Mihi, Me, Nos, Nobis, Noster, Meus, est prima persona.

Quæcumq; includit, Tu, Tui, Tibi, Te, Tuus, Vos, Vestri, Vobis, Vester; est secunda persona.

Ceteræ omnes sunt tertia persona.

In Formulis Conjugationum Persona etiam ex ipso situ dignoscuntur.

[Speciatim in Lingua Latina & Græca, omnes Vocativi sunt secundæ personæ tantum.]

N O M E N.

Accidentia Nominis duo sunt.

Casus & Genus.

C A S U S

est terminatio Numeri specialis. (sic dictus, quia varie cadit ex uno in aliud: vel quia cadit è terminatione primaria.)

Casus pro diversitate Linguarum variant:

In Latina sunt 6.

1. Nominativus
2. Genitivus
3. Dativus
4. Accusativus
5. Vocativus
6. Ablativus.

In Graeca 5.

- Nominativus
- Genitivus
- Dativus
- Accusativus
- Vocativus.

In Germanica 4.

- Nominativus
- Genitivus
- Dativus
- Accusativus.

In Hebreæ,

- Chaldaæ,
- Syriaca,
- nulli sunt propriæ dicti.

¶ Variatio per Casus appellatur Declinatio.

B 2 Decli-

Universalis
Declinationes,

pro diversitate Linguarum sunt vel plures vel pauciores.

<i>In Latina & In Greca,</i>	<i>In Germanica</i>	<i>In Hebreæ</i>
<i>sunt quinq^ue Declinationes.</i>	<i>sunt quatuor.</i>	<i>Chaldaæ, Syriaca sunt duæ.</i>

G E N U S,

est differentia Nominis juxta sexum.

Pro diversitate linguarum variat:

In Latina & Graeca & Germanica,
sunt quinque:

1. Masculinum.
2. Fœmininum.
3. Neutrum.
4. Utrumque.
5. Omne.

*In Hebreæ, Chaldaæ
& Syriaca,*
sunt tria:

1. Masculinum
2. Fœmininum
3. Utrumque.

Cognoscitur ex terminacione primaria in quavis Declinatione.

¶ Variatio per Genus, appellatur Motio.

Nomen est duplex:

Substantivum,

quod essentiam significat (cum quo non potest simul dici, Res.)

[Sic dictum, quia solum per se in sermone subsistit, ut non opus habeat alio Nomine addito.]

Est duplex:

PROPRIMUM, quod uni solùm rei destinatum est.

[Et quamvis s^ep^e uno Nominе plures res appelleantur, tamen id sit per accidens, & nauer nihilominus singulis iuum Nomen Proprium, ipsis destinatum. Per cognomen & Agnomen ideo s^ep^e distinctius restringitur.]

COMMUNE, quod multis rebus destinatum est.

Adje-

Adjectivum,

quod essentiam talēm significat (*cum quo potest dici simul, Res.*)

[*Sic dictum, quod solum per se in sermone subsistere non possit, sed adjiciatur alteri Nomininempe Substantivo.*]

Est itidem duplex:

C O M P A R A B I L E, quod potest comparari seu variari per Gradus.

I N C O M P A R A B I L E, quod non potest comparari, seu variari per Gradus.

[*Incomparabilia sunt 1. Possessiva, Gentilia, Diminutiva, Interrogativa, Partitiva, Materialia, Numeralia, 2. Pronomina.*]

Gradus sunt tres:

1. **I N F I M U S**, qui significationem absolutè ponit. — **A B S O L U T U S**.
2. **M E D I U S**, qui significationem cum excessu extollit. — **E X C E S S I V U S**.
3. **S U P R E M U S**, qui significationem cum transcēsu extollit. — **T R A N S C E N S I V U S**.

¶ Variatio per Gradus appellatur Comparatio.

N O T A. Adjectiva sāpe hūnt Substantiva, si nudē ponantur.

In primis, si sine Substantivo, in Genere Neutro ponantur.

Appendix de
P R O N O M I N E

Pronomen est Nomen vicarium, quod vice Nominis ponitur, in demonstranda aut reperendare potissimum.

(ut: *Ego, Tu, Sui, Ipse, Iste, Ille, Is, Quis, Qui, Hic, Meus, Tuus, Suus, Noster, Vester, Cujus, Nostras, Vestras, Cujas.*)

Est sextuplex:

1. Demonstrativum: *Ego, Tu, Sui, Ipse, Iste, Ille, Hic, Is.*
2. Relativum: *Qui, Is.*
3. Reciprocum: *Sui, Suus.*
4. Interrogativum: *Quis? Qui?*
5. Possessivum: *Meus, Tuus, Suus, Cujus, Noster, Vester.*
6. Gentile: *Nostras, Vestras, Cujas.*

Ex his quedam peculiarem habent modum declinandi, sicut in Formulis Declinationum videre est.

Appendix de

P A R T I C I P I O.

Participium est Nomen Adjectivum verbale consignificans Tempus. (Est mixta vox e Nomine & Verbo, ex Nomine habet variationem, ex verbo significationem.)

Per omnia sequitur normam Adjectivorum.

Sæpe degenerat in Nomen purum, quando amittit Tempus.

[Significatio penè tota est Verbalis, quare ad verbum rectius referretur, nisi variatione terminorum potius spectanda esset, operosior quippe & difficultior: Tum etiam Regulis in constructione accommodatur.]

Est vel Temporis,

1. Præsentis.
2. Præteriti,
3. Futuri.

Irregularia.

Irregularia sunt quadruplicia:

1. Deficientia.	3. Mutantia.
2. Redundantia.	4. Indeclinabilia

D E F I C I E N T I A, vel Numero. (ut sunt singularia tantum, Pluralia tantum.)

vel casu, (sive uno, sive pluribus.)

R E D U N D A N T I A, vel casu quæ habent plures Nominativi terminaciones.

vel Numero (ut Dualia in Hebreæ & Chaldeæ.)

M U T A N T I A, vel Genus, vel Declinationem.

I N D E C L I N A B I L I A, quæ nec Numero nec Casu variantur.

V E R B U M.

Accidentia verbi duo sunt.

Modus & Tempus.

MO-

Grammatica.

7

M O D U S

est differentia verbi mixta partim ad loquentis affectus, partim ordinem sermonis indicandum.

Modi pro diversitate linguarum vel sunt plures, vel pauciores.

In Latina & Germanica
sunt quatuor.

In Greca sunt
quinq^o.

In Hebreæ, Chaldaæ Syriae
ca sunt tres.

1. Indicativus
2. Subjunctivus
3. Imperativus
4. Infinitivus.

1. Indicativus
2. Potentialis
3. Subjunctivus
4. Imperativus
5. Infinitivus

1. Indicativus
2. Imperativus
3. Infinitivus.

Ex Modo, Verbum est vel Infinitum (*Infinitivi modi*) vel finitum (*ex ceteris.*)

T E M P U S,

est differentia Verbi juxta præsens, præteritum & futurum.

Tempora pro diversitate linguarum vel plura
vel pauciora sunt.

In Latina & Germanica
sunt quinq^o.

In Greca sunt
octo:

In Hebr. Chal. Syr.
sunt tria.

1. Præsens.
4. Præteritum connexum.
2. Præteritum (*purum*)
3. Præteritum antecedens
5. Futurum.

1. Præsens
4. Præteritum connexum.
2. Præteritum (*purum*)
3. Præteritum antecedens.
5. Præteritum infinitum 1.
6. Præteritum infinitum 2.
7. Futurum 1.
8. Futurum 2.

1. Præsens
2. Præteritum.
3. Futurum.

§ Variatio per Modos & Tempora, appellatur

Conjugatio.

Conjugationes pro diversitate Linguarum sunt plures vel pauciores.

In Latina
sunt 4.

In Greca sunt
5. simplices.

In Germanica
sunt 2.

In Hebreæ
sunt 4.

In Chald. & Syriæ
sunt 3.

Quali-

8 Universalis

Quilibet constat duabus Formis. [In Graeca, etiam tribus.]
In quolibet verbo sunt certa quædam Tempora primaria, à quibus cetera formantur,
eag, ante omnia observari debent.

Verbum est duplex:

1. Activum, quod agere significat.
2. Passivum, quod pati significat.

Activum vel actionem significat transeuntem in aliud, & appellatur
Transitivum.
vel significat actionem immanentem in agente, & appellatur In-
transitivum.

¶ Præter hæc sunt Verba, Essentialia dicta, quæ significant Esse.

Irregularia.

sunt triplicia, Defectiva, Redundantia, Mutantia.
Ad Defectiva pertinent Verba Indeterminata (vulgè Impersonalia) quæ
tantum in tertii personis variantur, & certam personam non ex-
primunt.

AD VOCABULUM.

est triplicis genetis.

Circumstantivum, Affectivum, Continuativum.

I. CIRCUMSTANTIVUM,

significat circumstantiam aut statum aliquem (Loci, Temporis, Quantitatis,
Qualitatis &c.)

[Est vel Completum, sine ope vocis primariae, vel Incompletum, quod vulgè ap-
pellatur Præpositio.]

Est multiplex.

Loci; hic, illuc, ibi, istuc, hinc, illinc, istinc, inde, huc, illuc, istuc, eò, hac, illac,
istat, ubi, unde, quid, &c.

Temporis; jam, nunc, olim, anteà, heri, hodiè, cras, mox, citò, semper, nunquam,
postea, donec, dum, tunc, antequam, nondum &c.

Quanti-

Grammatica.

9

Quantitatis, Intensionis; *valdè, sèpe, iterum, rursum, magis.*
Remissionis; *parum, parumper, fermè, ferè, vix.*
Qualitatis; *sic, ita, sicut, tanquam, velut, multifariam.*
Dubitacionis; *fortè, fortasse.*
Affirmationis; *ita, verè, profectò, omninò, certè, sanè.*
Negationis; *non, nequaquam, haud, haudquaquam.*
Prohibitionis; *ne, neu.*
Exclusionis; *præterquam, solùm, tantùm, duntaxat, saltem.*
Comitatus; *unà, simul, pariter.*
Demonstrationis; *en, ecce.*

Appendix de Præpositione.

Præpositio est vox circumstantiva incompleta, quæ alterius adminiculo
indiget ad plenè indicandam circumstantiam.

[ita dicta, quia maximam partem præponitur.]

De iis in qualibet lingua prolixius agitur.

II. AFFECTIVUM.

Significat affectum seu commotionem animi.

Est multiplex.

1. Gaudendi; *evax, id.*
2. Dolendi; *ah, heu, eheu, hei, ð.*
3. Ridendi; *ha ha ha, Irridendi, ejæ.*
4. Lacrumandi; *eheu, heu!*
5. Admirandi, *papæ, oh, phy, hem!*
6. Abominandi; *apage.*
7. Approbandi, *euge.*
8. Metuendi, *atat.*
9. Blandiendi, *sodes, sis.*
10. Irafcendi, *oh!*
11. Hortandi, *age, agite.*
12. Minandi, *væ.*
13. Vocandi, *heus, echo, ehodum.*
14. Respondendi, *hem!*

C

15. Ex-

15. Exclamandi, &
  16. Silentium imperandi, *st*, *pax*.
  17. Verberandi, *tax*.
  18. Optandi, *utinam*,
-

III. CONTINUATIVUM,

*S*ignificat *nexus plurium vocum, ad sententia^x continua-
tionem.*

*E*t *multiplex.*

1. Copulae, *&*, *ac*, *atq_z*, *nec*, *neq_z*.
2. Conditionis; *si*, *nisi*, *ni*, *siquidem*.
3. Disjunctionis; *aut*, *vel*, *ve*.
4. Exceptionis; *praterquam*.
5. Concessionis; *quidem*, *etsi*, *etiam si*, *quamvis*.
6. Adversationis; *tamen*, *attamen*, *verum*, *veruntamen*, *sed*.
7. Causæ; *quia*, *quoniam*, *quod*, *enim*, *nam*, *quandoquidem*, *ut*, *quum*, *ne*, *ideo*.
8. *Facti p quid.*
9. Conclusionis, *igitur*, *ideo*, *iccirco*, *ergo*, *quare*, *quocirca*.
10. Electionis, *quam*.
11. Transitionis, *porro*, *tum*, *adhaec*, *deinceps*, *preterea*.
12. Explanationis, *nempe*, *videlicet*, *scilicet*, *puta*.
13. Exponenti, *quidem*, *sanè*, *nam*.

*Ex his quedam semper præponuntur, quedam semper postponuntur,
quedam promiscue modo præponuntur, modo postponuntur.*

OBSERVATIO GENERALIS

de Advocabulis.

*Multa ad diversas classes referri possunt, pro diverso usu & si-
gnificatione, ut:*

Cum { *circumstantivum temporis.*
continuantivum causæ.
prepositio &c.

PARS